Hildesheim

Élménybeszámoló Erasmus+ részképzésről

Madácsi Lilla

2017.01.24.

Hildesheim

Madácsi Lillának hívnak, a Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi Karán tanulok, Angol-némettanári mesterszakon. A 2016/2017-es őszi félévet az Erasmus+ program keretében Hildesheimban, Németország északnyugati részén töltöttem. Bár 5 hónap egy idegen városban egy teljesen új egyetemen első hallásra ijesztőnek tűnhet, de valójában az ember észre sem veszi és már ott is a hazautazás. Eme beszámolómban a kint tartózkodásom során szerzett tapasztalataimat és élményeimet szeretném közkinccsé tenni, remélve, hogy más is kedvet kap és él ezzel a nagyszerű lehetőséggel.

Nagyon sok érv szól amellett, hogy az ember tanulmányai során részt vegyen valamilyen mobilitási programon és külföldön tanuljon egy bizonyos ideig. Akikkel csak eddig találkoztam, mind lelkesen számoltak be külföldi tapasztalataikról. Természetesen én sem akartam kimaradni, hiszen ha az embernek most van lehetősége, ideje és energiája, hogy utazzon, világot lásson, új dolgokat tanuljon, új embereket, szokásokat ismerjen meg, miért ne? És, hogy a lényeget ki ne felejtsük, hogy ne csak szórakozzon, hanem valóban fejlődjön, anyanyelvűektől tanulhasson, és a szakmai tudást még sokszínűbben új megközelítésekből sajátíthassa el? Nekem többek között ezt adta az Erasmus. De kezdjük az elejétől.

Mivel Németországban később kezdődik a félév, október 1-jén érkeztem meg Hildesheimba. Persze ezt otthon gondos készülődés előzte meg- már jó előre meg kellett nézni, milyen tárgyakat tudok majd kint tanulni, beadni a jelentkezést, fel kellett venni a kapcsolatot az egyetemmel, ahol beosztották, hogy kit hol szállásolnak el, szemeszter-kártyát igényeltünk és előkészítették az érkezésünket. Bár ez így elsőre elég sok teendőnek hangzik, ha az ember következetesen intézkedik, egyáltalán nem olyan vészes. Az Erasmus irodában szívesen segítenek és általában a tanárok is pozitívan állnak hozzá. Németországban akárcsak nálunk, minden Erasmusos kap még kiutazása előtt egy „buddy-t”, egy diákot, akihez fordulhatunk, ha bármi gondunk vagy kérdésünk van. Az első két héten még nem voltak óráink, ez az időszak arra volt szentelve, hogy kicsit megszokjuk és megismerjük a várost, egymást és az egyetemet. Városnézés, egyetemi-körbevezetés, ismerkedő estek, megbeszélések tarkították ezt a rövid időszakot. Hildesheim hangulatos középkori kereskedővárosi múltra tekint vissza, rengeteg a zöld terület, az emberek pedig segítőkészek- beleértve a tanárokat és a diáktársakat is. Természetesen csendesebb, mint egy főváros, de aki esetleg nagyvárosba vágyna, Hannover 40 percnyi távolságra van.

Hildesheim belvárosa

Ami a közlekedést illeti, szemeszter kártyával ingyen utazhat az ember a városban, illetve rengeteg vasútvonalon is Alsó-Szászországban. De a kártya számos más funkciót is betölt: ezzel zárhatóak a könyvtár szekrényei, nyithatóak bizonyos egyetemi épületek, menzakártya, valamint az egyetem nyomtatói is csak ezzel használhatóak. Ugyanakkor diákként praktikus a helyi szokásokhoz híven beszerezni egy bicajt, ami sokszor gyorsabb, és egyszerűbb, mint busszal utazni.

Hildesheimban pezsgő az interkulturális élet. Az egyetem ESN, valamint a HAWK főiskola „Culture Connects” nevezetű szervezete is kínál programokat a hallgatóknak, kirándulásokat, rendszeres törzsasztalokat, bulikat, „ország-esteket” rendeznek, ahol a különböző származású diákok bemutathatják országukat és kultúrájukat a többieknek. Van is mit bemutatni, hiszen a félév mintegy 200 Erasmusos tanulója a világ minden tájáról tevődik

össze. Megismerhettem diákokat közeli országokból, mint például Lengyelország vagy Szerbia, de messzebbről is, mint az Egyesült Államok, Japán, Kína, Kolumbia, Észak-Korea, Törökország és még sorolhatnám.

Kirándulás Hannoverbe

Jártunk Brémában a Freimarkt-on, ami egy hatalmas, mesébe illő vásár, szerveztek utat a Goslar-i karácsonyi vásárba, Hannoverbe, Hamburgba, Berlinbe, Erfurtba, és még Amszterdamba is. Emellett miután kicsit összeismerkedtünk, egyénileg is szerveztünk kiruccanásokat, vagy például közös interkulturális vacsorákat.

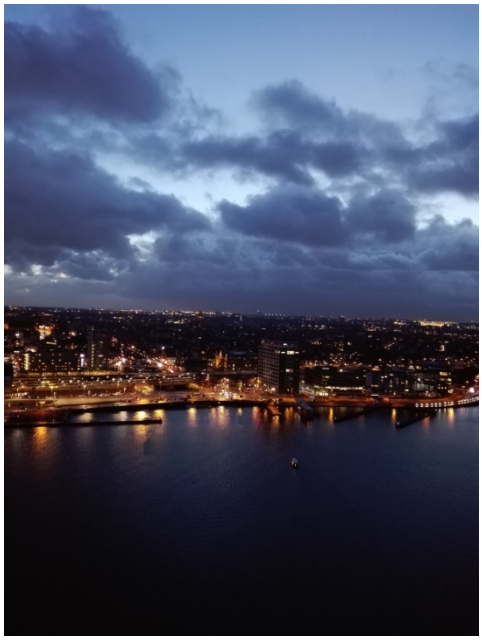

Kirándulás Hamburgba és Amszterdamba

Interkulturális karácsonyi sütögetés

A Hildesheim-i egyetemet 2003-ban alapították, négy campusa közül a Bühler-campuson, a főépülettől gyalog kb. 10 percre volt a legtöbb óránk, ahol a Nyelvtudományi Intézet található. Bár az egyetem kisebb, mint a miénk, modern és jól felszerelt, felkészült, tapasztalt oktatókkal. A tárgyak nem tűnnek nehezebbnek, mint nálunk, bevett szokás a csoportmunka, a kiselőadások. Az egyetemen sokszor vannak fakultatív előadások is, amik teltházasak, akár

csak a könyvtár, ahol mindenki találhat egy nyugodt kis zugot, ha tanulni vagy olvasni szeretne. Mivel az ember bármit is csinál, német diákokkal van körülvéve, nem nehéz új barátokat szerezni és tőlük tanulni. De ebben is segít az egyetem. Lehet jelentkezni internacionális Tandem-partner kurzusra, ahol két különböző anyanyelvű diák a saját anyanyelvét taníthatja a társának. Szórakoztató, ugyanakkor kihívásokkal teli egy német diákot magyarul tanítani, de az órák keretében rengeteg minden mást is meg lehet vitatni. Az egyetem különlegessége az egyik épület földszintjén élő Uni-macska. Sinnert bármely épp arra járó hallgató megsimogathatja, eredetileg kóbor macska volt, de az egyetem befogadta és már 13 éve hallgatja az előadásokat közösen a diákokkal.

Az egyetem

Hogy miben is fejlődhet az ember, ha egy szemesztert külföldön tanul? Először is, a környezetváltozás és a sok újdonság hatalmas inspiráló hatás tud lenni, ilyenkor hajlamosabbak vagyunk új dolgokat kipróbálni, új hobbikat találni, amik még nyelvileg is hasznosak, hiszen jóga vagy pilates közben is rengeteg mindent tanulhat az ember az idegen nyelven. Nem is beszélve arról a sok új ötletről, amik az órákon ülve felötlenek bennünk és később kellő szorgalommal TDK munkává vagy szakdolgozattá formálhatóak. Egy másik szempont, hogy az egyedül külföldön töltött idő segít abban is, hogy az ember rájöjjön, hogy meg tud állni a saját lábán. Ha problémája van, meg tudja oldani, meg tudja magát értetni az

idegen nyelven, feltalálja magát. Esetleg megtanul főzni. Rájön, hogy hogyan viszonyuljon más kultúrákhoz, hogy mennyi minden közös van az emberekben, még akkor is, ha ez első ránézésre nem úgy tűnik. Aki részt vesz egy ilyen programon, teljesen más szemmel fogja látni a világot, és nem csak azt az aprócska részét, amit előtte. Ha valamit javasolhatnék a kedves olvasómnak, az lenne, hogy ha még nem jelentkezett, ne fontolgassa sokáig, mert aztán egyszer csak befejezte a tanulmányait és nem tud jelentkezni, ha pedig már Erasmusra készül, használjon ki minden lehetőséget amíg kint van a tanulásra és fejlődésre.

Kirándulás Brémába